

faa stærkt som muligt paa Contingentsystemet, idet de erkjende, at det ikke er nogen Indkomsskat, men at der vilde være Udsigt til, at man kunde faae en saadan Skattelov til at falde bort, naar man mere og mere kom til den Erkjendelse, at den ikke kunde ramme det fuldstændig Retfærdige. Derimod troer jeg, at de, som ikke ere principielle Modstandere af en Indkomsskat, i deres store Fleertal vilde være enige med mig i at foretrække, at den bygges paa Procentsystemet, der er den egentlige Indkomsskat. Den ærede Taler nævnte som en Ubvei, istedetfor en ny Skattelov, en Bestatning af visse Artikler, men han vilde dog ikke foreslaae noget Saadant nu. Ogsaa her kan jeg godt forstaae, at en principiel Modstander af en Indkomsskat tænker paa at staae Indtægter andetstedsfra. Det ærede Medlem nævnte en Dsskat og en Skat paa visse andre Artikler, hvorved der vel navnlig tænkes paa saadanne, som ere blevene Nødvendighedsartikler for den simple Mand, da det kun er disse, der kunne indbringe noget Klækkeligt, naar der lægges en høj Told paa dem; men jeg troer ikke, at denne Anstuelse vil vinde Medhold i Rigsdagen, og derfor er det vistnok rigtigt, ogsaa fra de ærede Herrer's Standpunkt, som kunde foretrække noget Saadant, ikke at modsætte sig denne Skattelov. — Efterat jeg har udtalt dette, vil jeg blot tilføie, at jeg fandt det underligt, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) igaar sagde, at Forsamlingen allerede havde afgjort, om vi skulde have et Contingentsystem eller et Procentsystem. Jeg var meget spændt paa at faae at høre, ved hvilken Afstemning eller ved hvilken Afgjørelse man saaledes forud absolut havde bestemt sig, men, da han kom til at forklære sig nærmere, saae jeg, at det ærede Medlem tog fuldstændigt feil. Han sigtede til Forsamlingens Afstemninger under Behandlingen af Land- og Kjøbstadcommunallovene, men det ærede Medlem har derved ikke lagt Mærke til een Ting, som han skulde have lagt Mærke til. Der var med Hensyn til de to Lovforslag fra Alle, ogsaa fra det ærede Medlems Side, kun Tale om en Formue- og Leilighedsstat. Dersom det ærede Medlem og de, som ere enige med ham, havde sagt: Vi ville

ikke i denne Lov have nogen Formue- og Leilighedsstat, men en Indkomsskat, vilde han med nogen Ret have kunnet sige, at, naar man havde stemt mod de Regler, som han der havde opstillet, havde man derved stemt mod en Indkomsskat, men at bygge en Formue- og Leilighedsstat paa de Regler, som han havde opstillet, vilde være at skabe et Amphibium, der hverken kunde leve paa Landet eller i Vandet. Det vilde blive en Mellemting, der hverken var en Formue- og Leilighedsstat eller en Indkomsskat, men derimod halvt af hvert Slags (Hage: Det er en Misforstaaelse!). Det er ikke nogen Misforstaaelse; det vil være klart for alle Medlemmer, idet de kunne læse sig dertil; thi, da jeg under hiin Forhandling udtalte mig om, at det ærede Medlem, der er en saa stor Ven af Indkomsskatten, opstillede saadanne Regler, forvarede han sig paa det Eftertryffeligeste imod, at han skulde tænke paa der at faae nogen Indkomsskat; det, han vilde, var en Formue- og Leilighedsstat. Thinget sagde derimod: En Formue- og Leilighedsstat, bygget paa saadanne Regler, som kun kunne opstilles for en Indkomsskat, vilde vi ikke have; Alt, hvad det ærede Medlem kan lægge ind i denne Afstemning, er, at man ikke vil have en Formue- og Leilighedsstat, bygget paa saadanne fastslaaede Regler, som han havde opstillet, og som vilde være en fuldstændig Forandring af, hvad man hidtil her i Landet har kaldt Formue- og Leilighedsstat. Det høie Thing kan altsaa fuldstændigt berolige sig med Hensyn til at skulde have afgjort Noget i denne Retning; det staaer i saa Henseende fuldkommen frit og kan frit bestemme sig i denne Sag, uden at have Samvittighedsstrupler over, hvad det har gjort ved hiin Behandling.

Berg: Det er altid af noget alvorlig Natur at gaae til at vedtage en ny Skattelov, naar man i Forveien er nødt til at erindre, at allerede de bestaaende Statter hvile tungt paa mange Statsborgere, og det er saa meget mere af en alvorlig Natur, naar man ikke kan frigjøre sig for det Indtryk, at en saadan Skattelov, selv om den, som her præsenterer sig som kun bestemt til at gjælde for 2 Aar, dog, efter alle Tulemærker at dømmes, vil faae en meget